

סחטנית אחרת של החוטפים. היתה זו גישה נכונה כשלעצמה, אך מבלי שלוחה בצעדים אחרים היתה משמעותה הפקרת בני-הערובה.

באותו שלב, בשעות הבוקר של יום ג', נתנה ממשלת ישראל את הסכמתה לגרמנים, לפעול בכוח אם לא תהיה ברירה אחרת, כדי לשחרר את החטופים. אישור זה ניתן מבלי שישראל ידעה דבר וחצי דבר על תוכניות החילוץ, הסיכונים הכרוכים בהם והסיכויים שיש בהם לשיחרור החטופים.

נדמה שההכרה על חומרת המתרחש ב"מינכן חדרה למוחותיהם של שרי ממשלת ישראל רק בשעות הצהריים של אותו יום שלישי, כאשר אימו החוטפים כי אם לא יתמלאו דרישותיהם הם יוציאו מדי שעה שני בני-ערובה להורג. בדרך לממשלה הגרמנית אישרה או ממשלת-ישראל כי אם יוצאו בני הערובה הראשונים להורג יש לפתוח בפעולה לשיחרור הנותרים ב"כוח.

בשעה שש אחר-הצהריים באותו יום שלישי, כאשר עמד לפוג מועד האולטימטום האחרון של החבלנים, מצאה גול-דה מאיר פנאי לעזוב את לשכתה וללכת לבית אלישבע בירושלים כדי להשתתף בחגיגה לקראת השנה החדשה. אחר-כך הסבירו מקורביה את פשר התנהגותה

גם שעות אחדות אחרי שנודע כי 10 בני ערובה ישראליים מוחזקים על-ידי חבלנים ערביים במינכן וכי אחד מאנשי המישלחת נהרג, עדיין המשיכו חברי ה"ממשלה", שכונסו בבניין הכנסת, בדיונים ובהתייעצויות מה לעשות בפרשת שפי"רא. פרשת מינכן הדאיגה אותם והטרדה אותם כמוכן, כשם שנגעה לכל אזרח ישראלי, אולם לא עד כדי כך שיפסיקו את כל עיסוקיהם האחרים ויקדישו את כל זמנם ומחשבותיהם להערכת מצב ולתיכנון הצלת הישראליים במינכן.

העובדות הם מדהימות, אבל אסור ל"תעלם מהם. כאשר חיי בני הערובה הישראליים היו תלויים מנגד, לא העריכו שרי ממשלת ישראל את חומרת המצב. כתבים בכנסת דיווחו למחרת: "בשעות הבוקר המאוחרות עדיין קיוותה הממשלה לקיים בכנסת דיון על צירוף מר שפי"רא לממשלה."

תוך שגולדה, שריה ויועציה היו שקרו עים בהמצאת טכסיסים איך לאכוף את צירופו מחדש של שפי"רא לממשלה, החלו כמה שרים לפעול במקביל. שרי-החוק, אבא אבן, נתן הוראה לשגריר ישראל בבון, אלישיב בן-חורון לטוס למינכן ו"לפעול להשעית המישקים האולימפיים כל עוד מוחזקים בני הערובה בידי ה"

(המשך מעמוד 17)
ליל הדמים שעלה בחיי 11 ספורטאים. ממשלת ישראל אינה יכולה להתחמק מאחריותה הישירה, לעבור לסדר-היום על מחדלים בקנה-מידה ממלכתי שעלו ב"קורבנות אדם ולהמשיך לנהל את המדינה כאילו לא אירע דבר.

כמו שיש מי שצריך לשלם עבור עצם ביצוע הפשע של הטבח במינכן, כך יש מי שצריך לשלם גם עבור השלומיאלויות. חוסר-האונים, הבריחה מאחריות וההתנהגות האפאטית שאינה הולמת התנהגות של ממשלת מדינה ריבונית החייבת להגן על חיי אזרחיה, מה עוד כשהם נציגים רשמיים שלה הנושאים את דגלה באירוע בינלאומי שעיני העולם מופנות אליו. אולם עד לשעות הצהריים של אותו יום שלישי שחור, לא נעשה דבר וחצי דבר להצלת בני-הערובה על-ידי פעולה או יוזמה כלשהיא של ממשלת ישראל.

תקרית במועד

בלתי מתאים

כך כד המחדלים, הטעויות והבוזירנות שנעשו סביב פרשת מינכן, הח"מור והנורא ביותר הוא המחדל של מר

נסיגת הסחיטה

שתי תמונות אלה צולמו בהגלך המשאומתן מו בהקלטת גרמניה ומפקד מ"ש קובע שעת אפס לקבל דרישות החוטפים. אבל מדי פעם הוארכה שעת האפס עד להעברת החוטפים ובני-הערובה.

שלת ישראל, שבמשך כ-20 שעות, מהזמן בו נודע לה על ההתקפה הערבית ועד שנודע כי כל בני-הערובה נהרגו, לא נקטה שום יוזמה ראויה לשמה שמטרתה היתה להציל את חיי בני-הערובה.

המזורה: "איש לא האמין באפשרות הגרועה ביותר." אימרה זו מסבירה את האדישות וחוסר המעש של ממשלת-ישראל. מישוה היטעה את שריה והרגיע אותם כי אין מה לח"ש, ש"ש, כי ניסיון העבר מלמד שאנשי הטי"ר רוור הערביים אינם אלא פחדנים ודי להתיש אותם ולמשוך אותם באף כדי שאפשר יהיה להתגבר עליהם או להביאם לידי כניעה. ממשלת-ישראל פשוט לא תפסה את חומרת המצב, כשהיתה חייבת לעשות זאת. לכן נושאים שריה באחריות ישירה למה שאירע.

מחבלים. שרי-התיקורת שמעון פרס הצ"ליח להשיג קו ישר עם בון, באמצעותו קיבלה הממשלה דיווח ישר על מה ש"מתרחש במינכן.

"איש לא האמין בגרוע ביותר"

אתן שעות גורליות התרכזו עיקר מאמציה של ממשלת ישראל להשיג מידע על מה שקורה במינכן. במקום להתכנס, לאסוף במהירות את היגורמים והאישים הנוגעים בדבר, לשגרם במהירות האפשרית לגרמניה כדי שיוכלו להשתתף במשאומתן עם החוטפים ולנ"קוט צעדים כדי לתכנן לפחות את פער"לת החילוץ, הסתפקה ממשלת ישראל בהור"דעה לגרמנים שאינה מוכנה לדון כלל ב"שיחרור בני-הערובה או מילוי כל דרישה

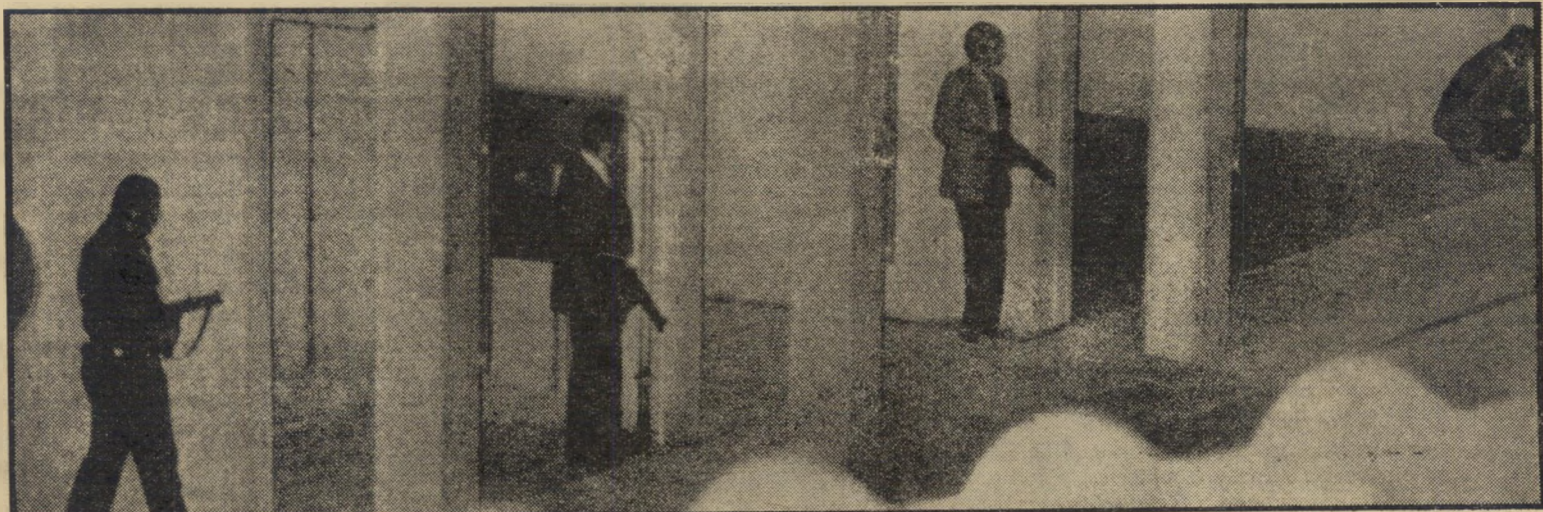
במילים אחרות: ממשלת ישראל עמ"דה כצופה מהצד כמה שהתחולל במינכן, היכתה לניסים שיתרחשו, עקבה אחר המתרחש כמי שאינו כמעט צד בעניין ו"גרמה בכך להפקרת חיי אנשי הממשלה ליכולתם או חוסר יכולתם של הגרמנים להלץ אותם מידי שוביהם.

נכון, הידיעה על התקפת החבלנים הי"ערבים על בניין הממשלה הישראלית ב"מינכן, נפלה על הממשלה בשעה מאוד בלתי נוחה. אותו יום התכוננה גולדה ל"קרוב מילולי בכנסת כדי לשכנע את הכנ"סת לאשר את מינויו של יעקב שמשון שפי"רא כשר המישפטים מחדש בממשלתה.

איש בלתי

מתאים

איחור ניכר החליטו הגורמים המוסמכים לשלוח לגרמניה סקיד

לפגוע בחבלנים, אולם גם כאשר יצאו החבלנים עם בני הערובה לאוטובוס שלקח אותם עד למטוסים, בשורה עורפית אחת, נמנעו צלפים אלה להסתער על החוטפים.

הצלפים המהוללים של מישטרת מינכן, חמושים בנשק חם, אורבים במבואות הבניין בו הוחזקו בני-הערובה להזדמנות

הם לא ירו